

kussion om det. Jeg er meget optaget af at finde en fornuftig løsning.

Til de synspunkter, der er kommet fra hr.

Buksti: Jeg vil gerne kvittere for hr. Bukstis udtalelser. Det er helt oplagt, at denne her sag bør få os til at overveje den fremtidige procedure.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Ministeren glemte at svare på en del af mit ord-førerindlæg. Det var spørgsmålet om den medarbejder, som anonymt har henvendt sig til udvalget. Jeg synes, som jeg også sagde, at det på ingen måde bør få følger for denne person, i det omfang det måtte offentliggøres, hvem vedkommende er. Jeg tror, det har været en umådelig svær beslutning for den person at træffe et sådant valg.

Det er jo ret usædvanligt i dansk parlamentarisk historie, at man får en sådan henvendelse, men vedkommende har selvfølgelig følt, at det her simpelt hen var så magtpåliggende, at det skulle frem, og at udvalget måtte have de her oplysninger for at kunne behandle sagen seriøst. Så jeg håber stadig væk, at ministeren vil være indforstået med og selvfølgelig også sørge for, at der ikke udøves represalier mod en sådan person.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ministeren nåede i forrige runde ikke at svare konkret på mit spørgsmål, om han er enig i de vurderinger, som Parlamentarisk Afdeling har lavet i notatet om høringssvaret, som jeg refererede sidste gang. Er det nogle kriterier, som skatteministeren kan tilslutte sig? Der kan vel næppe være nogen tvivl om, at netop henvendelsen fra Landsskatteretten var omfattet af det.

Mit andet spørgsmål har måske mere karakter af en kommentar. Jeg vil godt anfægte det korrekte i det, når skatteministeren fastholder, at han ikke har været orienteret om det her. Hvis jeg må citere fra ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 32, står der, at en orientering om Landsskatterettens henvendelser indgik i en briefing fra departementet i forbindelse med ministerens deltagelse i en middag med Landsskatterettens medlemmer den 23. april 2003.

Det vil altså sige, såfremt ministerens besvarelse til udvalget er korrekt, hvad jeg tillader mig at antage at den er, at ministeren i omkring 14 dage, før udvalget afgiver betænkning, har været bekendt med, ikke bare sagskomplekset,

men Landsskatterettens henvendelser uden af egen drift at tage sagen op og orientere Folketingets Skatteudvalg.

Er det en korrekt forståelse af sagsfremstillingen, og er det ikke dybt problematisk, hvis ministeren undlader at orientere Skatteudvalget i denne forbindelse?

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Netop den sidste del har jeg også et stærkt behov for at få afklaret. Skatteministeren har for få minutter siden stået heroppe på Folketingets talerstol og sagt, at lige så snart skatteministeren blev opmærksom på problemstillingen, blev vi orienteret i udvalget. Men samtidig har vi et svar, der siger, at skatteministeren blev orienteret den 23. april, så det forekommer at være noget problematisk. Begge disse to udsagn kan simpelt hen ikke passe.

Skatteministeren og regeringspartierne har flere gange sagt om lovforslaget, at generelt er det et spørgsmål om retssikkerhed osv. Det er vi søreme også meget interesserede i i Det Radikale Venstre, og vi har også støttet lovforslaget langt hen ad vejen, men netop under forudsætning af, at de oplysninger, vi har fået, er rigtige. Men nu er der kommet en ekstra og afgørende nyhed i et høringssvar, som vi ikke er blevet orienteret om tidligere, og det peger faktisk i retning af, at der gøres op med princippet om, at man bliver dømt på grundlag af loven og ikke på grundlag af tilfældige politiske flertal; at man bliver dømt af en uafhængig politisk instans og ikke på baggrund af holdningen hos en eller anden mere eller mindre tilfældig minister på området.

Det er faktisk dette grundlæggende retsprincip, der er på spil her, og er ministeren ikke enig i, at rent retssikkerhedsmæssigt er det faktisk meget problematisk at gøre op med det princip?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Også til den sidste ærede taler må jeg sige, at der er grund til at rette en misforståelse.

Når jeg taler om den konkrete korrespondance, er det altså brevvekslingen. Men det er fuldstændig korrekt, som det også fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 32, at jeg fik en kortfattet briefing, og nu citerer jeg fra svaret:

»Der var ikke i denne orientering noget, der gav mig anledning til at tro, at der var tale om et